

LA VANGUARDIA

DIVENDRES, 4 GENER 2015

Ambaixadors del verd

Dos referents en la defensa del desenvolupament sostenible reflexionen sobre el model de reconversió ecològica del monestir de Poblet

JORDI BARÓ
 Poblet

El medi ambient no l'hem d'entendre com un museu on no es poden tocar les peces. Hem de generar riquesa i prestar serveis, però sense una destrucció que no tingui marxa enrere-, exposa el director de la càtedra DOW/URV de desenvolupament sostenible, Òscar Saladié.

- Hem de fer ús de l'entorn, però sense explotar-lo-, corrobora el prior de Poblet, Lluç Torcal.

Al monestir o a la universitat Rovira i Virgili, l'un i l'altre han fet del desenvolupament sostenible la seva bandera. Professor del Departament de Geografia, Òscar Saladié és coautor d'un dels primers manuals universitaris de coneixement transversal sobre la matèria i està especialitzat en canvi climàtic i medi ambient. A partir del gener, té per davant la missió de convèncer els responsables de tots els estudis de la URV perquè incorporin la sostenibilitat com a assignatura; Lluç Torcal és físic i lídara una co-

res. No els podem deixar un llegat com el que hem rebut-, afegeix Torcal.

El prior va engegar la reconversió ecològica de Poblet arran de les queixes d'alguns monjos que sentien olor de gasoil, de saber que es gastava un milió de litres d'aigua al dia i davant la preocupació pel canvi climàtic. Al cap de dos anys, va fer una declaració a la qual van donar suport els quatre monestirs cisterencs de Catalunya.

- Treballar de manera sostenible és ara una norma. Partim del principi que Déu és creador de tot i som gestors d'uns recursos que se'ns han donat. Els monjos que van fundar Poblet ja vivien així i hem recuperat els orígens de la vida monàstica-, relata Torcal, per qui la sostenibilitat no és una moda sino

Compromís amb l'entorn

LLUÇ TORCAL

Llicenciat en Física per la UAB, i amb estudis de filosofia i teologia cursats a Roma, és prior de Poblet des de fa 5 anys. Compagina el seu projecte de reconversió ecològica del monestir amb treballs sobre la

interpretació filosòfica de la mecànica quàntica.

ÒSCAR SALADIÉ

Des del maig, dirigeix la càtedra DOW/URV de Desenvolupament Sostenible. És coautor del llibre *Desenvolupament sostenible*, i membre del Grup d'Investigació d'Anàlisi Territorial i Estudis Turístics. Va fer la tesi sobre la precipitació a Catalunya

Els dos personatges aporten raons de pes per pensar i actuar en clau més sostenible

munitat de 35 monjos compromesos amb el projecte per fer de Poblet un referent de l'estalvi energètic i del respecte a l'entorn. Al monestir, el consum d'aigua s'ha reduït un 95% i el de gasoil a la meitat. El recinte s'il·lumina amb fanals solars i hi ha previst instal·lar molins de vent i biomassa. Una batalla ecològica que darrerament l'ha portat a ser ponent de més d'un congrés d'*smart cities*, on defensa el seu model per a zones patrimonials de centres històrics. La conversa s'inicia al peu del palau de l'Abat, un edifici originari del segle XVI que ara és autosuficient gràcies a què al sostre s'hi genera energia fotovoltaica. El diagnòstic general dels dos és crític.

- No és sostenible el model energètic, productiu i de consum que hem tingut fins ara, com a mínim als països més desenvolupats. Hem d'utilitzar els recursos d'una manera adequada i no malbaratar el que la natura ens proporciona, que és limitada-, comenta Saladié.

- S'han de tancar cicles el màxim possible, de manera que el que consumim ho puguem reproduir. I hem de tenir en compte les generacions futu-

Diàleg en verd. El prior de Poblet, Lluç Torcal, i el director de la càtedra DOW/URV de Desenvolupament Sostenible, Òscar Saladié, conversen al recinte del monestir de Poblet

UNA INVERSIÓ RENDIBLE?

ÒSCAR SALADIÉ En moments de crisi, és complicat demanar a la gent que es gastí més, per exemple, per comprar un vehicle elèctric en lloc d'un de convencional. Segons quines inversions no es recuperen immediatament, però sí a mig termini i hem de pensar també en l'entorn. Podem estar molt desenvolupats, però si el tenim degradat no ens serveix de res.

LLUÇ TORCAL La valoració no ha de ser només econòmica però malauradament és l'únic paràmetre que es planteja. L'amortització d'una inversió la puc fer a 100 anys, o a 200, perquè treballa pel monestir i hi continuaran venint

generacions de monjos. A més, hi ha molts més beneficis. Si l'ambient és millor, la salut també ho serà i no caldrà comprar tantes medicines. És una cadena.

O.S. Ara ens estem trobant que s'està reduint el consum energètic i els residus, però és l'efecte de la crisi el que està provocant aquestes millores.

LT. Ens torna a tocar viure més austerament. Aquesta és una crisi que està fent molt mal, però en canvi és una oportunitat per ajustar-nos a què els recursos són els que hi ha. Seria l'únic aspecte positiu que veig davant de la situació actual.

bles són una qüestió complicada per ara, però almenys es poden fer veure els beneficis de certes iniciatives. Quelcom tan senzill com la dutxa que fem servir al monestir, que ionitza l'aigua i no fa necessari el sabó. Val uns 500 euros i fer una campanya a nivell domèstic seria fàcil. Ho hem implantat a totes les habitacions de l'hostatgeria i n'hem venut unes 500-, comenta Torcal.

Una mostra que la revolució ecològica de Poblet no té aturador és que el director de la càtedra DOW/URV de Desenvolupament Sostenible marxa amb una dutxa sota el braç. ●